

PaulMeekes2022

PAUL MEEKES (87)

Fijn dat jullie er zijn Paul en Anny. Een Lichtenvoordenaar die trouwt met een Grolse vrouw uit het geslacht Kolkman. Ja, zus van onder andere Jan, Chrit en Bennie, die wij nog kennen als voetballers en trainers bij de Grol. Paul was al eerder komen werken in Groenlo, met 15 jaar, bij de Groenlose Meubel Industrie van de familie Te Lintelo. Jij bleef daar tot je VUT in 1995. Anny wilde wel met je trouwen maar dan moest je komen wonen in Groenlo. Dat valt niet mee als je ook nog bij Longa gevoetbald hebt. Het eerste van Longa was voor jou niet haalbaar, dus dat maakte de stap naar de Walstraat in Groenlo iets makkelijker. Bij bedrijfsvoetbal speelde je jaren mee mee in het combinatie-elftal van Lintelo/Veld. Dat waren toen burens van elkaar. Daarna zijn jullie aan de Papendijk gaan wonen tot zes jaar geleden, een mooie compacte seniorenwoning aan de Tramstraat paste precies bij jullie levensfase.

Dat trouwen had nog een ander gevolg overigens, Anny werkte bij Nedap en als je trouwde moest je daarna fulltime gaan werken bij dit bedrijf. Dat gold eveneens voor een directie-assistente met een breed takenpakket. Het Marianum was iets verder in de tijd en daar kon je weer parttime aan de slag. Je bent daar 28 jaar als een administratieve duizendpoot gebleven tot aan je pensionering. Daarna kwamen de jaren van het vrijwilligerswerk, deels samen met Paul. Bij de ENO, Anny als bestuurslid, Paul als organisator van activiteiten. Paul ging bibliotheekboeken aan huis bezorgen op 'speciale adressen', bracht eten rond voor Tafeltje Dekje, bleef competitie-biljarten. Anny dichtte ondertussen bij andere verenigingen vele administratieve gaatjes.

Wat zijn jullie een krachtig stel op de leeftijd van 87 en 84. Paul gaat nog steeds elke week biljarten bij de De Mattelier en Anny zorgt thuis voor de administratie. Anny kan e-mailen, internetbankieren, digitale documenten maken. Best een moderne taakverdeling eigenlijk.

Maar dit krachtige paar heeft in het leven twee mokerslagen moeten overwinnen. Hun eerste zoon Benno, speler van Grol A, werd op een zaterdagmiddag van het veld gedragen met pijn aan het been. Deze 18-jarige met veel lol in het leven en in het voetbal kreeg een paar weken later de diagnose 'botkanker' te horen. Vele zware chemo-trajecten in Groningen volgden, uiteindelijk zonder resultaat. Benno overleed in 1982, 19 jaar oud.

De tweede zoon, Myron, had hetzelfde voetbaltalent. Speelde in de selecties van de jeugd, daarna in de senioren, ging studeren aan de HEAO, rondde dat keurig af, nam een korte sabbatical waarin het noodlot bij hém toesloeg. Met 25 kreeg hij een ernstige hersenbloeding. Een zeer intensief revalidatieproces bij Het Roessingh volgde. Hij sloeg zich erdoor, maakte telkens stapjes vooruit en kwam aan een baan via de sociale werkvoorziening. Hij werkt nu bij Schuurman Schoenen in Neede. Wat een prestatie, daar kan geen enkel kampioenschap tegenop.

Myron trouwde en kreeg een zoon Sven. Hij is al weer 23 en bij de Grol speler van Grol 3 en een enthousiast vrijwilliger van het Marveld Toernooi.

Zo loopt de Grol als blauw rode draad door het leven van Paul en Anny. Altijd betrokken, altijd langs de lijn bij de wedstrijden van hun zoons en kleinzoon. Hoewel kleinzoon, Sven vond dat opa toch wel iets te luidruchtig langs het veld was en aangaf 'opa , het hoeft niet meer'. Dat zal een tijdelijke schorsing zijn geweest.

Jullie vinden dat de Grol jullie altijd gesteund heeft in die moeilijke tijden. Jullie zijn daar dankbaar voor en hebben die band met ons in stand gehouden.

Daarom vinden we het extra mooi dat we Paul (en toch ook wel Anny) hier vanavond kunnen huldigen voor het 50-jarig lidmaatschap.